

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 7225

гр. София, 22.02.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 79 СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и втори февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ЦВЕТОМИР М. МИНЧЕВ

като разгледа докладваното от ЦВЕТОМИР М. МИНЧЕВ Гражданско дело № 20211110146290 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 233 ГПК.

Образувано е по искова молба с вх. № 37432/06.08.2021 г., подадена от „...“ ЕООД, ЕИК 202449088 срещу ЗАД „...“ АД, ЕИК 040638060, с която е предявен осъдителен иск с правно основание чл. 405, вр. чл. 384, ал. 2, т. 1 КЗ за заплащане на сумата от 5000 лв. /предявен като частичен от общо вземане в размер на 21 633,46 лв./, представляваща застрахователно обезщетение по имуществена застраховка „Пълно каско – Валутна клауза“, обективирана в застрахователна полица № 21-0300/307/5000029, сключена между собственика на увредения автомобил „Т. С. Лизинг ауто“ ООД и ответника, вследствие настъпило на 23.04.2021 г. на бензиностанция в Нове Мястечко, Полша, застрахователно събитие, вследствие на което са причинени вреди на влекач „ДАФ“, модел „ГТ ХФ“, с рег. № СВ 8186 НК, ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба – 06.08.2021 г. до окончателното плащане.

С молба с вх. № 226447/24.10.2022 г. ищецът „...“ ЕООД, чрез законния си представител – .. – управител, прави изрично изявление за отказ от иска, поради което моли производството по делото да бъде прекратено, на основание чл. 233 ГПК. Прави и възражение срещу размера на адвокатското възнаграждение на ответника ЗАД „...“ АД.

В о. с. з. на 28.11.2022 г. процесуалният представител на ищеца – адв. Г. заявява, че поддържа направения отказ от иска.

Съгласно разпоредбата на чл. 233, изр. 1 ГПК ищецът може да се откаже изцяло или отчасти от спорното право във всяко положение на делото.

В случая, изявлението за отказ от иска изхожда от органния представител на ищцовото дружество, като същото се поддържа от негово име и в о. с. з. на 28.11.2022 г., поради което на основание посочената разпоредба производството по делото следва да бъде прекратено.

Съгласно разпоредбата на чл. 81 ГПК във всеки акт, с който приключва делото в съответната инстанция, съдът се произнася и по искането за разноски.

В случая, в о. с. з. на 28.11.2022 г. процесуалният представител на ответника – адв. .. е направила изрична искане за присъждане в негова полза на сторените по делото разноски съобразно представения списък по чл. 80 ГПК /л. 195 от делото/, а именно: 250 лв. – депозит за САТЕ, 150 лв. – допълнителен депозит за САТЕ, 42 лв. – такса за анализ на цифров файл от тахограф и 696 лв. с ДДС – адвокатско възнаграждение, или общо сумата от 1 138 лв., представяйки и доказателства за тяхното заплащане. Съгласно разпоредбата на чл. 78, ал. 4

ГПК ответникът има право на разноски и при прекратяване на делото. Съдът намира, че доколкото няма данни причината за отказа от иска, респ. за прекратяване на делото да се дължи на процесуалното поведение на ответника /напр. поради извънсъдебно погасяване на исковата сума от негова страна или др./, то ищецът „...“ ЕООД следва да понесе отговорността за сторените от ЗАД „...“ АД разноски по настоящото дело. Неоснователното образуване и поддържане на настоящия исков процес е станало причина ответното дружество да направи разходите, индивидуализирани от него в представения списък по чл. 80 ГПК, чието възстановяване той претендира. В случая, реалното заплащане на същите съдът прие за доказано с оглед представените по делото 2 броя платежни нареждания съответно от 09.02.2022 г. и от 03.05.2022 г. /л. 61 и л. 163 от делото/, фактура № 799/26.10.2021 г., извлечение от банкова сметка към нея от 11.11.2021 г., фактура № 1000005955/06.10.2022 г. и платежно нареждане от 11.10.2022 г. /л. 196-199 от делото/, като прави впечатление, че всеки един от разходите е реално направен от ответника още преди депозиране по делото на молба с вх. № 226447/24.10.2022 г. от страна на законния представител на ищеца, с която същият е направил изявление за отказ от иска си. Релевираното възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение на ответника съдът сче за неоснователно, тъй като претендираният размер от 580 лв. съответства на минималния такъв, определен по реда на чл. 7, ал. 2, т. 2 от Наредба № 01/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, при съобразяване на начисления върху него ДДС. Следва да се отбележи, че от представената по делото фактура № 799/26.10.2021 г. се установява, че адв. А. Бачваров притежава идентификационен номер за целите на ДДС, а именно: № BG *****, което съдът приема за достатъчно доказателство относно регистрацията му в регистъра по чл. 94 ЗДДС.

Съдът констатира, че от страна на вещо лице Й. Й. е изготвено и депозирано по делото допълнително заключение по съдебно-автотехническата експертиза с вх. № 244775/11.11.2022 г., което обаче не е било изслушано и прието в о. с. з. на 28.11.2022 г., за което ответникът ЗАД „...“ АД е внесъл определения депозит в размер на 200 лв. В случая, доколкото настоящото производство подлежи на прекратяване поради отказ от иска от страна на ищеца, съдът намира, че на този етап изслушването на допълнителното заключение не се явява необходимо, но въпреки това в полза на инж. Й. Й. се следва определеният му депозит за него, тъй като същият е изготвил и депозирал същото в срока по чл. 199 ГПК, като по делото няма данни, че към 24.10.2022 г. /датата на входиране на молбата по реда на чл. 233 ГПК от страна на ищеца/ той е знаел за нея, т. е. добросъвестно е работил по поставената му задача. Нещо повече, изрично в о. с. з. на 28.11.2022 г. вещото лице заявява, че не е бил уведомен за отказа от иска, поради което е работил по изготвяне на допълнителното заключение. Ето защо, съдът намира, че независимо от прекратяването на делото, в полза на вещо лице Й. Й. се следва издаването на 1 брой РКО за сумата от 200 лв. въз основа на внесения от ответника депозит с платежно нареждане от 05.10.2022 г. /л. 194 от делото/, но с оглед процесуална сигурност това следва да бъде сторено с отделен изричен акт едва след влизане в сила на настоящото прекратително определение включително и в частта за разноските. Само за процесуална яснота следва да се отбележи още, че при определяне на следващите се в полза на ответника разноски съдът съобрази единствено претендираните от него такива съобразно представения от него списък по чл. 80 ГПК /л. 195 от делото/, в какъвто смисъл е било изявлението на процесуалния му представител – адв. .. в о. с. з. на 28.11.2022 г. /протокола на л. 202 от делото/, но не и всички сторени от него разноски по делото до настоящия момент. Това е така, тъй като съдът е обвързан от заявеното от страната искане включително и в частта относно претендираните разноски, като да се приеме противното, означава да се допусне отклонение от принципа на диспозитивното начало в гражданския процес, уреден в чл. 6 ГПК.

Ето защо, съдът прие, че с настоящия прекратителен акт в полза на ответника ЗАД „...“ АД следва да се присъдят единствено сторените и претендирани от него разноски в общ

размер на 1 138 лв. съобразно представения списък по чл. 80 ГПК, към който процесуалният му представител изрично е препратил, отправяйки и искането си в този смисъл.

Така мотивиран и на основание чл. 233 ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРЕКРАТЯВА производството по гр. дело № 46290/2021 г. по описа на Софийски районен съд, II ГО, 79 състав.

ОСЪЖДА „...“ ЕООД, ЕИК 202449088, със седалище и адрес на управление: гр. София, ж. к. „...“, да заплати на ЗАД „...“ АД, ЕИК 040638060, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Княз А. Дондуков“ № 59, на основание чл. 78, ал. 4 ГПК, сумата от **1 138 лв.**, представлява направени разноски по делото.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с частна жалба пред СГС в едноседмичен срок от връчване на препис на страните.

ДА СЕ ДОКЛАДВА делото след влизане в сила на настоящото определение за издаване на 1 брой РКО в полза на вещо лице Й. Й. за сумата от 200 лв. въз основа на внесения от ответника ЗАД „...“ АД депозит с платежно нареждане от 05.10.2022 г. /л. 194 от делото/.

Съдия при Софийски районен съд: _____